# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatele **S. Y.,** zastoupeného JUDr. Ivo Adámkem, advokátem se sídlem v Ostravě - Moravská Ostrava a Přívoz, Ostrčilova 13, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 9. 2006, č. j. 59 Az 84/2005 - 20,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

**II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

**III.** Odměna advokáta JUDr. Ivo Adámka **s e u r č u j e** částkou 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

## O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 29. 9. 2006, č. j. 59 Az 84/2005 - 20, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen ministerstvo) ze dne 27. 6. 2005, č. j. OAM-1108/VL-07-08-2005, jímž byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Proti tomuto rozsudku podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž namítal nezákonnost správního rozhodnutí způsobenou tím, že ministerstvo nezjistilo přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí a v důsledku toho i nesprávně právně posoudilo žádost o azyl. Dále namítal, že důkazy, které si ministerstvo opatřilo pro rozhodnutí, nebyly úplné, a nemohlo tedy správně usuzovat na skutkové a právní otázky, které pro své rozhodnutí potřebuje zodpovědět, a že rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů, tj. není zde logická vazba mezi rozhodnutím a podkladem pro ně, čímž došlo k porušení ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Stěžovateli jeho problémy, zdánlivě soukromého charakteru, znemožňují život doma. Navíc mu jde o život ze strany bývalého zaměstnavatele. Dále se stěžovatel dovolával názoru vyjádřeného v Příručce k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků, a to čl. 53 a čl. 43. Z uvedených důvodů navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil, věc vrátil k dalšímu řízení a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že neobsahovala zákonem předepsané náležitosti, byl stěžovatel usnesením krajského soudu ze dne 9. 11. 2006

č. j. 59 Az 84/2005 - 35 vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil kasační stížnost tak, že označí rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje, uvede v jakém rozsahu a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. rozsudek napadá a zároveň uvede, kdy mu bylo napadené rozhodnutí soudu doručeno. Současně byl krajským soudem poučen, že nebude - li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 21. 11. 2006. Ve stanovené lhůtě právní zástupce doplnil kasační stížnost tak, že označil rozhodnutí, které napadá a uvedl, kdy mu bylo toto rozhodnutí doručeno. Dále uvedl, že stěžovatel v kasační stížnosti vyslovuje nesouhlas s rozhodnutím soudu, které napadá a má za to, že již správní orgán při projednávání jeho žádosti o azyl nesprávně a neúplně zjistil skutkový stav a důkazy, které si opatřil pro své rozhodnutí nebyly úplné. Stěžovatel má za to, že došlo k porušení ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu, aniž konkrétněji rozvádí, v čem tato porušení spatřuje. Dále konstatuje, že v oddíle V. uvádí, že jeho problémy jsou pouze zdánlivě soukromého charakteru, poukazuje na situaci kolem jeho bývalého zaměstnavatele, který po něm vymáhá dluh za poškozený automobil, ačkoli na tomto poškození nenese přímé zavinění, ale že se dokonce ze strany bývalého zaměstnavatele cítí ohrožen na životě. Celá situace je obrazem poměrů, které v současné době na Ukrajině panují a které jsou popisovány i v Příručce k postupům a kriteriím pro určování právního postavení uprchlíků. Stěžovatel se tedy domáhá zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. V bližších podrobnostech zastupující advokát odkázal v celém rozsahu na kasační stížnost ze dne 16. 10. 2006 podanou stěžovatelem.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Stěžovatel sice v kasační stížnosti výslovně uvedl, že ji podává z důvodu nezákonnosti správního rozhodnutí, ale žádným způsobem tyto důvody nespecifikoval a nekonkretizoval. Pouze v obecné rovině namítal, že ministerstvo při projednávání jeho žádosti o azyl porušilo § 3 odst. 4, § 32 odst. 1, § 34 odst. 1 a § 46 správního řádu a odvolal se na čl. 53 a čl. 43 Příručky, aniž by ke svým tvrzením uvedl konkrétní argumentaci. I když byl stěžovatel krajským soudem vyzván k doplnění kasační stížnosti, nebyl tento nedostatek stěžovatelem odstraněn, neboť i v doplnění kasační stížnosti právní zástupce stěžovatele neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje důvody ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. a omezil se pouze na reprodukci již podané kasační stížnosti. Dokonce v bližších podrobnostech na ni odkázal přesto, že ji krajský soud shledal neodpovídající zákonným požadavkům a vyzval k jejímu doplnění. Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O stěžovatelem podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť by to bylo nadbytečné, když podání kasační stížnosti má podle § 32 odst. 5 zákona o azylu odkladný účinek.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla - li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanoven zástupcem advokát a podle § 35 odst. 7 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátovi odměna za jeden úkon právní služby (doplnění kasační stížnosti) 2100 Kč [§ 11 odst. 1 písm. d) citované vyhlášky] a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč, celkem tedy 2400 Kč. Jelikož je ustanovený zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, navyšuje se tato částka o 456 Kč a celková částka tak činí 2856 Kč.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu